

Underbilag 2.

8 eksempler på størrelsen af den aldersrente (+ folkepension), der i København kan oppebæres ved siden af en vis indtægt, når aldersrente og folkepension beregnes på grundlag af de den 11. november 1955 fremsatte lovforslag om folkepension og ændringer i folkeforsikringsloven.

For ægtepar er der regnet med, at begge opfylder aldersbetingelserne (begge over 67 år).

Enlige er betragtet som forsørgere i skattemæssig henseende (enker, enkemænd, fraskilte m. v., jfr. statsskattelovens § 8).

Aldersrenten beregnes på grundlag af den samlede indtægt, bortset fra aldersrente og folkepension, og med fradrag af den samlede skat, sygekassekontingent og folkepensionsbidrag.

Skatten er beregnet efter de satser, der gjaldt for forsørgere i København for skatteåret 1955—56. Der er taget hensyn til de for skatteåret 1956—57 vedtagne satser for nedslag i den skattepligtige indkomst for personer, der er fyldt 65 år (jfr. ligningslovens § 5), samt til nedsættelse af formue-skatten i henhold til statsskattelovens § 1, nr. 2, stk. 3 og 4. Der er regnet med, at indtægten har været konstant i en årrække (ligevægtsskat).

Sygekassekontingentet er antaget at være 200 kr. årlig for ægtepar og 100 kr. for enlige.

Folkepensionsbidraget er beregnet som 4 pct. af den skattepligtige indkomst efter nedslaget i henhold til ligningslovens § 5 og med fradrag af 1 000 kr. (hvilket omtrent svarer til $2\frac{1}{2}$ pct. af bruttoindtægten), idet der i eksemplerne regnes med folkepensionsforslagets satser pr. 1. juli 1961. 4 pct. satsen er muligvis lidt for høj i betragtning af, at de fleste folkepensionsbeløb vil blive udbetalt med de for aldersrentemodtagere gældende satser, men dette er for de følgende beregninger uden væsentlig betydning.

For aldersrentens grundbeløb og den fradragfri indtægt (jfr. forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring § 39 og § 41) er der regnet med de beløb, der vil gælde fra 1. april 1956, beregnet efter prisetallet for januar 1956 (410).

Der er regnet med de efter overgangsperioden gældende folkepensionssatser, 900 kr. til ægtepar og 600 kr. til enlige, når der tillige oppebæres aldersrente, og 1 500 kr. til

ægtepar og 1 008 kr. til enlige, når der ikke er ret til aldersrente, og med, at aldersrenten falder bort, når den ville udgøre 600 kr. eller derunder for ægtepar og 408 kr. eller derunder for enlige.

Eks. I & III: er baseret på højeste faktiske arbejds- eller pensionsindtægt, resp. formueindtægt, der tillader fuld aldersrente.

Eks. II & IV: er baseret på den faktiske arbejds- og pensionsindtægt, resp. formueindtægt, hvor retten til enhver aldersrente falder bort.

Så længe kun den ene ægtefælle opfylder aldersbetingelsen (67 år), vil aldersrenten blive reduceret betydeligt; i eksemplet A I vil folkepensionen være reduceret fra 900 kr. til 600 kr. og aldersrenten fra 4 608 kr. til 1 428 kr. + ægteskabstillæg, 564 kr., d. v. s. til 1 992 kr., hvortil vil svare en difference i nettoindtægt på ca. 1 900 kr. Differencen mellem det fradragsfrie beløb for ægtefæller (begge fyldt 67 år) og enlige er efter forslaget mere end dobbelt så stor som nu. Nedsættelse af mandens alderspension, indtil hustruen fylder 67 år, finder ikke sted, hverken i det offentliges eller de private erhvervs pensionsordninger. Det forekommer ubegrundet, at ægtepar, hvor hustruen er 5 år yngre end manden, først ved mandens 72. år får ret til fuld folkepension + fuld aldersrente. Hustruen vil normalt være yngre end manden, og i disse tilfælde vil aldersforskellen ved mandens 67. år gennemsnitlig være 7 år.

For private med lønninger på embedsmandsniveau vil det blive dyrere end hidtil at sikre sig hertil svarende pensioner. Dette skyldes, at den udvidede (og derfor mere kostelige) aldersrenteordning ikke kan udnyttes på dette pensionsniveau — jfr. foranståede samt eks. A II og for enkepensionernes vedkommende eks. A IV — samt at folkepensionsbidraget vil være betydeligt større end den forsikringsmæssig bestemte præmie, for hvilken denne pensionsandel kunne have været erhvervet i de yngre år.